

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tôi vào chủng viện Châu Đốc năm tôi tròn 13 tuổi, từ đó tôi gắn bó với Địa Phận Long Xuyên cho đến khi rời Việt Nam năm 1986. Bây giờ tuy không còn sống và làm việc ở địa phận gốc nữa, nhưng 18 năm được nuôi dưỡng giáo dục và làm việc với Long Xuyên vẫn để lại trong chúng tôi, những người con của đức cố Giám Mục Micae Nguyễn Khắc Ngữ, những kỷ niệm khó quên về Ngài.

Trong 14 năm là vị cha chung chính thức của giáo phận, đức cha Ngữ đã để lại một di sản đồ sộ về cả vật chất lẫn tinh thần. Trong có hơn một thập niên mà ngài đã xây được ba chủng viện và một viện giáo lý để huấn luyện những nhà lãnh đạo tương lai cho giáo phận. Đồng thời ngài khuyến khích các giáo xứ thành lập các trường tiểu học và trung học các cấp để cung cấp nền giáo dục Công Giáo để tạo môi trường thuận lợi cho các thanh thiếu niên được phát triển đức dục và trí dục ngõ hầu trở thành những người hữu dụng cho xã hội và giáo hội tương lai.

Tháng 5 năm 1975 lớp chủng sinh đầu tiên (1961) của giáo phận đã trở thành hoa trái ơn gọi đầu mùa của địa phận với 15 tân linh mục. Các lớp kế tiếp tuy có nhiều khó khăn về vấn đề chịu chức nhưng dần dà cũng lần lượt được thụ phong và được bổ nhiệm coi sóc các họ đạo trong địa phận.

Sau năm 1975, tuy tất cả các chủng viện bị tịch thu hay bị đóng cửa, và bây giờ các đại chủng sinh phải gởi qua Cần Thơ để tu học, nhưng nền tảng đức tin và đường hướng mục vụ mà đức giám mục tiên khởi Long Xuyên đã thiết lập tựa như một tảng đá móng mà các đấng kế vị vẫn dựa vào đó để xây dựng giáo phận cho đến ngày nay.

Một trong những điều tôi nể phục quý mến Đức Cha Ngữ là viễn kiến truyền giáo của ngài. Ngay từ những ngày đầu tiên nhận nhiệm vụ giám mục ngài đã lo thiết lập những vùng truyền giáo ở vùng Miệt thứ U minh và gởi các linh mục vào đó. Đồng thời ngài thành lập Viện Giáo Lý để huấn luyện các thầy giảng để gởi vào vùng này dạy giáo lý và phụ giúp các linh mục trong công việc mục vụ. Một số đông các giảng viên giáo lý này sau cũng được gởi về Đại Chủng Viện để học làm linh mục. Bây giờ các tụ điểm truyền giáo Miệt thứ U minh xưa đang dần dà trở thành những họ đạo mới. Một số giáo điểm truyền giáo ở vùng Cái-sản bây giờ đã trở thành các họ đạo sầm uất.

Tuy làm những công việc to tát cho toàn giáo phận, nhưng đời sống cá nhân của ngài lại thật đơn sơ nghèo khó. Ngài tiết kiệm từng đồng chi tiêu riêng để có tiền xây dựng những cơ sở to lớn cho giáo phận. Tôi không được sống gần ngài, nhưng qua lời kể của những người thân cận ngài, thì ngài dùng phía mặt sau của các tờ lịch tường đã qua sử dụng, để làm giấy nháp. Ăn uống cũng đơn sơ không cao lương mỹ vị. Những năm tôi học ở Long Xuyên, mỗi lần ngài qua chủng viện huấn đức rồi ở lại ăn cơm tối với chủng sinh, thì đó luôn là những bữa cơm thú vị vì bữa đó thực đơn của "các chú" có những món ngon hơn, trong khi thực đơn của các cha thì đơn sơ hơn. Khi ngài qua đời tài sản của ngài để lại là một chiếc giường sắt cũ, một cây thánh giá trên tường và cuốn sách nguyện. Ngài đã không giữ gì cho mình cả.

Cho mình thì tiết kiệm, nhưng đối với người khác thì ngài không bao giờ ngại ngần ban phát. Chính tôi chứng kiến ngài đã móc tiền cho một thầy lúc đó đang đi giúp xứ về tỉnh tâm ở tòa giám mục khi ngài hỏi tại sao để tóc dài vậy? Thầy ấy trả lời đùa: thưa đức cha con không có tiền. Thế là ngài móc ngay tiền trong túi đưa cho thầy ấy vừa cười vừa nói: đi hớt tóc đi nhé. Sau này khi không còn làm việc nữa, ngài vẫn ki cốp tiền lễ, bỏ vào phong bì tự tay mình làm lấy bằng bao giấy xi măng, để gởi cho các cha già về hưu.

Hơn hai ngàn năm nay, công việc Chúa trao cho giáo hội vẫn tiếp tục được tiếp nối bằng những tông đồ nhiệt thành như đức cố giám mục của Long Xuyên. Lời dạy của Chúa: "Đi đường đừng mang gì ngoài cây gậy, không mang bị mang bánh, không mang tiền trong túi, nhưng chân đi dép, và đừng mặc hai áo" trong bài phúc âm chúa nhật tuần này được đức cố giám mục Long Xuyên thực hành triệt để trong đời sống mình. Ý của Chúa trong lời dạy đó là: Dấu chỉ của người môn đệ Đức Kitô là phải thực sự đơn giản, tín thác hoàn toàn, và rộng lượng ban phát. Đức cha Ngữ đã là một tông đồ như vậy. ngài sống thực sự đơn giản, ngài tín thác hoàn toàn công việc mục vụ của giáo phận cho sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần và sự bảo trợ của Thánh Tê-rê-sa Hải Đồng Giê-su, và luôn rộng lượng ban phát cho mọi người. Những điều tôi ghi lại về vị cố giám mục của mình cũng là điều tôi muốn nhắc nhở mình cố gắng sống như vậy.